

ПОСТРІЛ...

Опубліковано: *Гай-Нижник П. Постріл... // Павло Гай-Нижник: Facebook. - 2024. - 19 липня.*

URL: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=8034782383247110&set=a.198016753590418>

Постріл в Ірину Фаріон – це постріл в українське суспільство і ляпас режиму Зеленського.

Нині не мають значення її публічна різкість чи радикалізм риторики, адже попри наукову діяльність, вона завжди залишалася політиком. Політиком-націоналістом, українською націоналісткою. Саме тому це є пострілом у суспільство, що до краю наелектризоване і вибухове (як через війну, так і через свавілля влади та її безглуздість).

Дійсно, пані Ірина не завжди добирала слів у висловах, але вона не була злостивою й була щирою – усі це знали. З власного прикладу скажу, що вона знала про мою критику її становища за часів повільного, але незворотнього сконання СРСР, проте ми кілька разів пересікалися й мали досить нормальні й доброзичливі розмови. Доля часом підкидає на життєвому шляху круті повороти: хтось їх долає, хтось звалюється у кювет. Не поділяв я й деякі висловлювання пані Ірини й за останні роки. Але чи мусів я (будь-хто з нас) їх поділяти і чи мала б вона зважати на це? Звісно ж – ні. Адже, зрештою, ми – вільні люди, а не запрограмовані роботи чи істоти, що діють за інстинктом собаки Павлова. Вільні у думках, промовах і діях (якщо вони, звісно ж, не заперечують чиясь право вільно думати,

говорити і діяти відповідно до притомності, моралі й закону тощо). За це й боремося і не лише (!) з москалями...

Тому, не зважаючи на те, хто і як ставився (чи то приватно, чи то політично) до І.Фаріон, цей постріл не міг бути зведенням якихось рахунків від будь-кого з українців; він є замахом на єдність українців.

Пані Ірина має (мусить) вижити і жити, наперекір тим, хто замовив цей замах. Молимося не лише Богові, а й лікарям (коли писалися ці рядки, стало відомо, що Ірина Фаріон померла у лікарні 📍)

Зрештою, її особа (з політичного боку) вже не була загрозою політичним опонентам, а от замах на неї (її вбивство) мало би завдати потенційно два вибухи у суспільстві – чи то заворушення і розбрат, чи нав'язати внутрішній страх кожного, хто говорить щось "не те". І ще невідомо що саме і для кого було би вигіднішим чи загрозливішим... У цьому вузлі й криється прихований мотив замовників...

Кому вигідно? Є лише одна адреса і вона називається, безумовно, – Кремль. Але є й ті, кому суспільний розбрат також вигідний, позаяк дасть їм привід та прикриття для власних багатогодових планів, і вони – в Україні... Вочевидь, на нас очікують і ще не один точечний замах чи жорстоке побиття...

Тож, я б не робив скороспішних висновків і ось чому: убивці (маю на увазі не виконавця, а замовників) достеменно знали, що перша й емоційна реакція суспільства за адресою буде – Москва. Мотиви і розрахунки можуть збігатися... У тому числі і в тих, хто сидить на київських пагорбах і хто лише номінально видає себе за українців, потаємно і несамовито ненавидячи українців, але нині маючи важелі й втративши їх – згубить усе (в прямому сенсі). Особа виконавця може бути будь-ким (у цьому сенсі навряд чи це важливо, тим паче, що судячи з наявних свідчень, діяв він вкрай тупо і не розважливо – маріонетку або підставляють, або утилізують). Тож побачимо ще, хто і як був зацікавлений у цьому пострілі і кого насправді більше лякала постать І.Фаріон чи кому була потрібна її смерть (без усіякої загрози від неї живої) з огляду на риторику і події, які ще очікуватимуть Україну.

Р. S. Нагадаю, що нещодавно у Києві був смертельний постріл у казахського опозиціонера і залишаються питання: як під час воєнного стану двоє убивць, імена яких були відомі, опинилися поза межами України.

ІРИНА ФАРІОН ПОМЕРЛА У ЛІКАРНІ...

Павло Гай-Нижник
19 липня 2024 р.